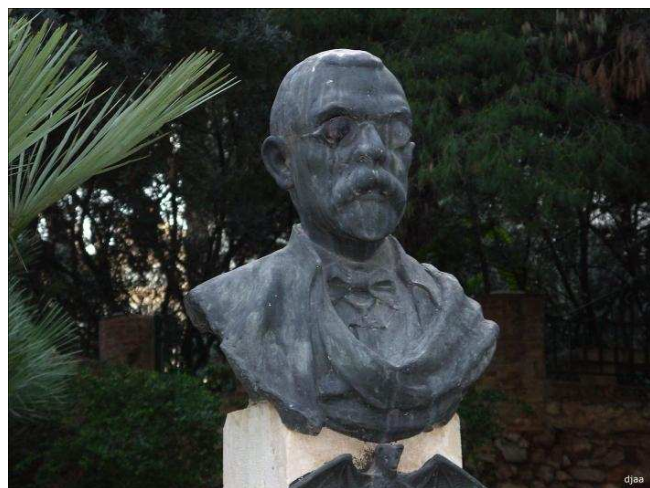

Tots els dies 9

9 de febrer de 2011

Monument dedicat a Constanti Llobart, en els Jardins del Real. Escultura de Ramon Andrés Cabrelles, inaugurada en juliol de 1928, i dedicada per la Societat Lo Rat Penat, en complir-se el 50 aniversari de l'institució.

Constanti Llobart

CONSTANTI LLOMBART (1848-1893)

Constanti Llobart, pseudonim de **Carmel Navarro Llobart**, naixque el 8 de setembre de 1848 en el sí d'una família humil d'artesans, en el carrer de la Bosseria de la ciutat de València. Per unes raons o per unes altres la seua formació primària està plena de vicissituds, ja que pareix ser no professava una gran inclinació pels estudis. Després, en créixer, superaria esta fase, i degut, possiblement, al seu primer ofici d'enquadrador de llibres, al qual es dedicà en deixar l'escola, prengue contacte en les lletres i es despertà en ell, gràcies a la lectura de tot lo que caïa en les seues mans, un **interès per saber i per l'escriptura**.

La manca de formació acadèmica no seria un obstacul per a que arribara a ser un destacat home de lletres, però tal volta sí pogué influir esta circumstància en el seu caràcter introvertit o un tant acomplexat davant el conjunt de lletraferits o intel·lectuals que s'aproximarien a les mampreses per ell iniciades. La seua amistat en l'impressor Agustí Laborda i en el mestre Andreu Codonyer influiria notablement en la decisió que prengue de dedicar-se a escriure, i també en unes altres que marcarien la seua vida.

Fon un esperit desinquiet i un home compromès, inclús políticament, de manera que arribà a ser notoria la seua **militància republicana** i molt activa la seua participació en la Revolució de 1868. En este marc polític va escriure per a la publicació satírica *El Diabolo Cojuelo* i per a *La Propaganda Republicana*, les dos fundades per ell. De la mateixa manera, escrigué alguns treballs relatius ad este període i moviment, també referits al

cantonisme i al **federalisme** i, inclús, de denúncia de l'injustícia social o de l'esclavitud... Estos temes quedaren explicitats en obres com ara *Trece días de sitio*, *Justicia contra justicia*, *La esclavitud de los blancos* o *Lo darrer agermanat*, tractats i drames en els quals expon les seues idees lliberals. Previament havia compost també uns *Cants republicans* per al Centre Popular Instructiu, lo que li valdria el nomenament de Soci d'Honor de la Joventut Republicana i la connexió en les classes més populars.

Alguns acontentiments, en especial diversos enfrontaments en les autoritats governatives de la Restauració monàrquica, reconduïren la seua activitat, la qual es concentrarà en la producció lliterària. Es just en este moment quan, imbuït per l'esperit **de la Renaixença**, de la qual ell **sera peça clau**, concep el *Calendari Llemosí Lo Rat-Penat* (1875), publicació que traïa avant en col·laboracions lliteràries d'uns altres escriptors, tant valencians com mallorquins i catalans –no podem oblidar l'esperit de germanor que avivarà este moviment en una primera fase, i que després divergirà i es farà particular en cada territori-. El seu caràcter mamprenedor i la seua ansia per revitalisar la llengua valenciana el faran **impulsor de moltes iniciatives**, com la de la creació d'una "Biblioteca valenciana" (colecció en la qual pretenia reeditar als escriptors clàssics valencians, i en la que només arribaria a publicar *Lo proces de les Olives* de Fenollar i *Las alabanzas de las lenguas...* de Martí de Viciana) o la concepció d'una entitat que aglutinara els esforços del valencianisme cultural, idea que cristal·litzaria en la **fundació de Lo Rat Penat en 1878**, societat concebuda per a treballar encaridament per l'exaltació, la defensa i el conreu de les diferents àrees que constitueixen la cultura valenciana, i d'una manera molt especial la llengua valenciana, màxim exponent de la particularitat del poble valencià.

En eixa **línea d'enaltiment de la llengua valenciana** s'ha d'enquadrar la que es possiblement la seua obra escrita més ambiciosa i representativa, *Los Fills de la Morta Viva* (1879), un estudi bio-bibliogràfic d'autors i obres lliteràries dels segles XVIII i XIX.

El resum de la seua biografia nos el donà el mateix Llobart en la frase emblemàtica que alentà la seua vida: **"Tot s'ho mereix València. Per a València tot"**